

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, fakss: 67244074, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

Rīgā

2016. gada 3. oktobrī Nr. 1-5/177

Rīgas apgabaltiesai
Abrenes ielā 3
Rīgā, LV-1050

Latvijas Republikas tiesībsarga
Jura Jansona

Apelācijas sūdzība

par Rīgas rajona tiesas 2016.gada 22.septembra spriedumu lietā Nr.133055116

Faktiskie apstākļi un administratīvā pārkāpuma lietas virzība

VSIA “Latvijas Vēstnesis” 2015.gada 3.jūlijā nosūtīja Latvijas Republikas tiesībsargam vēstuli Nr.01/17/52, lūdzot piekrišanu iesaistīties VSIA “Latvijas Vēstnesis” žurnāla “Jurista Vārds” konsultatīvās padomes (turpmāk arī - Konsultatīvā padome) darbā.

Nedodot nekādu piekrišanu un neuzskatot par saistošu Konsultatīvās padomes nolikumu, piedalījies vienīgajā, 2015.gada 29.septembra Konsultatīvās padomes sēdē kā Latvijas Republikas tiesībsargs ar mērķi sekmēt sabiedrības informētību un izpratni par cilvēktiesībām un labu pārvaldību, pamatojoties uz Tiesībsarga likuma 11. un 12.pantu.

2015.gada 29.septembra Konsultatīvās padomes sēdē izteicu šādu viedokli, citēju no protokola: “J. Jansons uzsver, ka šāda veida žurnāls tiesiskai un demokrātiskai valstij ir nepieciešams un līdz ar to nevar būt šaubu, ka valstij caur kādu no optimālākajiem modeļiem tā darbība ir jāatbalsta. J. Jansons īpaši uzsver “Jurista Vārda” redakcionālās neatkarības saglabāšanas un stiprināšanas nozīmi. Redakcijas darbu nedrīkst ietekmēt nedz konkrēta valsts iestāde, nedz kāds cits, jo tikai viedokļu dažādība, tai skaitā, kritiski un pretrunīgi viedokļi veicinās žurnāla mērķu sasniegšanu.”

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (turpmāk arī – KNAB) 2016.gada 19.janvārī uzsāka administratīvā pārkāpuma lietvedību Nr.870/1-24/74 par to, ka, es, Juris Jansons, Latvijas Republikas tiesībsargs, 2015.gada 29.septembrī, piedaloties Konsultatīvās padomes sēdē, savienāju tiesībsarga valsts amatpersonas amatu ar Konsultatīvās padomes locekļa amatu, un tādējādi neievēroju likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts

amatpersonu darbībā” 7.panta trešajā daļā noteiktos valsts amatpersonas speciālos amatu savienošanas ierobežojumus.

KNAB Valsts amatpersonas darbības kontroles nodaļas vadītājs 2016.gada 16.martā administratīvā pārkāpuma lietā pieņēma lēmumu (turpmāk arī - KNAB sākotnējais lēmums), ar kuru konstatēja, ka es kā tiesībsargs esmu izdarījis administratīvo pārkāpumu, t.i., 2015.gada 29.septembrī savienojot tiesībsarga valsts amatpersonas amatu ar aizliegtu VSIA “Latvijas Vēstnesis” žurnāla “Jurista Vārds” konsultatīvās padomes locekļa amatu, esmu pārkāpis likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7.panta trešajā daļā noteiktos valsts amatpersonas speciālos amatu savienošanas ierobežojumus. Taču no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 166.³⁰ pantā paredzētās administratīvās atbildības¹ es tiku atbrīvots sakarā ar administratīvā pārkāpuma maznozīmīgumu. Lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā tika izbeigta, izsakot man mutvārdu aizrādījumu.

Par KNAB sākotnējo lēmumu 2016.gada 6.aprīlī iesniedzu sūdzību KNAB priekšniekam:

- pirmkārt, norādot, ka es neesmu ieņēmis Konsultatīvās padomes locekļa amatu, bet tajā piedalījos tikai kā Latvijas Republikas tiesībsargs,
- otrkārt, norādot, ka KNAB nav analizējis, kā tiesībsarga līdzdarbošanās sava mandāta ietvaros Konsultatīvajā padomes sēdē, ir nonākusi pretrunā ar kādu no likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” mērķiem, radot šī likuma pārkāpumu, un kāds kaitējums ir nodarīts demokrātiskai valsts iekārtai vai sabiedrības interesēm.

2016.gada 9.maijā es saņēmu KNAB priekšnieka 2016.gada 6.maija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/74 (turpmāk arī – KNAB priekšnieka lēmums), ar kuru KNAB sākotnējais lēmums ir atstāts negrozīts un mana sūdzība noraidīta.

2016.gada 22.septembrī Rīgas rajona tiesa (Siguldā) (turpmāk arī - tiesa) ir taisījusi spriedumu lietā Nr.133055116, nospriežot - tiesībsarga Jura Jansona sūdzību noraidīt un atstāt negrozītu KNAB priekšnieka lēmumu.

Uzskatu, ka tiesas spriedums ir nepareizs un atceļams, līdz ar to arī KNAB priekšnieka lēmums ir atceļams un administratīvā lieta Nr.870/1-24/74 ir izbeidzama, tādējādi, pamatojoties uz LAPK 289.¹⁷ panta pirmo daļu es pārsūdzu 2016.gada 22.septembra spriedumu lietā Nr.133055116 pilnā apjomā.

Rīgas rajona tiesas sprieduma nepareizība

Saskaņā ar LAPK 289.¹⁷ panta pirmo daļu apelācijas sūdzību vai protestu sastāda atbilstoši šā kodeksa 289.¹ panta prasībām, kas cita starpā paredz norādīt pārsūdzamā sprieduma nepareizību. Apelācijas sūdzībā papildus norāda apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatu:

- 1) kādu materiālo tiesību normu rajona (pilsētas) tiesa nepareizi piemērojusi vai iztulkojusi, vai kādu procesuālo tiesību normu pārkāpusi un kā tas ietekmējis lietas izspiešanu;
- 2) kādus pierādījumus rajona (pilsētas) tiesa nepareizi novērtējusi, kā izpaužas lietas apstākļu juridiskā novērtējuma nepareizība un kā tas ietekmējis lietas izspiešanu.

Rīgas rajona tiesa spriedumā kā pierādījumus tam, ka es esmu piedalījies žurnāla „Jurista Vārds” konsultatīvās padomes sēdē kā tās loceklis, ir norādījusi, pirmkārt, ka 2015.gada 3.jūlijā VSIA „Latvijas Vēstnesis” nosūtījis sūdzības iesniedzējam aicinājumu līdzdarboties žurnāla „Jurista Vārds” konsultatīvajā padomē (lietas 31.lapa). Aicinājumā norādīts, ka „Jurista Vārda”

¹ Par likumā noteikto komercdarbības, valsts amatpersonas amata savienošanas, pārstāvības, ienākumu gūšanas ierobežojumu vai tādu ierobežojumu pārkāpšanu, kuri noteikti attiecībā uz rīcību ar valsts vai pašvaldības mantu, kā arī par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā.

konsultatīvā padome izveidota 2004.gadā ar mērķi sniegt žurnāla redakcijas ieteikumus „Jurista Vārda” stratēģiskajai attīstībai, tādējādi atbalstot profesionāla, kvalitatīva, daudzpusīga un neatkarīga tiesībpolitiska preses izdevuma veidošanu nolūkā veicināt Latvijas tiesību sistēmas pozitīvu attīstību (sk. sprieduma 28.lp.8.rindkopu).

Otrkārt, tiesa norāda, ka lietas materiālos atrodas 2015.gada 29.septembra nedēļas žurnāla „Jurista Vārds” konsultatīvās padomes sēdes protokola Nr.1 kopija, no kuras redzams, ka sapulcē piedalās zinātniski konsultatīvās padomes locekļi, tajā skaitā, - Latvijas Republikas tiesībsargs Juris Jansons. Protokolu parakstījis sēdes vadītājs K.Torgāns (lietas 41. – 42.lapa) (sk. sprieduma 29.lp.3.rindkopu).

Treškārt, tiesa norāda, ka no lietas materiāliem redzams, ka žurnāla „Jurista Vārds” 2015.gada 6.oktobra izdevumā Nr.39 (891) publicēts raksts ar nosaukumu „Darbu atsāk „Jurista Vārda” konsultatīvā padome”. Tekstā minēts, ka „...Tagad padomes darbība ir atjaunota, turklāt paplašināts tajā pārstāvēto amatu loks. Šobrīd JV padomē darbojas: ...Latvijas Republikas tiesībsargs Juris Jansons. [...]” (lietas 18.lapa) (sk. sprieduma 29.lp.4.rindkopu).

Pamatojoties uz šiem pierādījumiem, tiesa secinājusi, ka es esmu piedalījies žurnāla „Jurista Vārds” konsultatīvās padomes sēdē kā zinātniski konsultatīvās padomes loceklis, nevis tikai kā tiesībsargs (sk. sprieduma 29.lp. 5.rindkopu), kā es to iepriekš esmu vairākkārtīgi norādījis savās sūdzībās.

Tāpat sprieduma 30.lp. 6.rindkopā tiesa ir atzinusi, ka no lietas Nr.870/1-24/74 materiāliem redzams, ka pirms lietvedības uzsākšanas ir vākti pierādījumi, kuru iegūšanas gaitā konstatēts, ka ir pietiekams savāktais pierādījumu kopums, lai varētu konstatēt LAPK 166.³⁰ pantā noteiktās administratīvā pārkāpuma pazīmes, kā arī administratīvā pārkāpuma lietas pārbaudes laikā ievēroti gan LAPK 243., 243.¹ un 244.panta nosacījumi attiecībā par pierādījumu iegūšanu un to pierādīšanu, izvērtēti visi pierādīšanas līdzekļi, kā arī vispusīgi, pilnīgi un objektīvi novērtēti pierādījumi un lietā esošie apstākļi.

Minētā rezultātā tiesa, atbilstoši sprieduma 31.lp.8., 9., 10.rindkopā norādītajam, pamatojoties uz LAPK 289.¹³ panta trešo daļu, atzinusi KNAB priekšnieka lēmumā ietvertu pamatojumu par pareizu un pilnībā pietiekamu, un pievienojusies lēmuma motivācijai, izvērstāku argumentāciju nenorādot.

Spriedumā ietvertajai argumentācijai nepiekrītu un uzskatu to par nepamatotu un nepareizu sekojošu apsvērumu dēļ.

Lietā nepastāv strīds par to, ka:

- 1) tiesībsarga amats ir iekļauts likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 4.panta pirmajā daļā norādīto valsts amatpersonu sarakstā;
- 2) es kā Latvijas Republikas tiesībsargs esmu saņēmis VSIA “Latvijas Vēstnesis” 2015.gada 3.jūlija aicinājumu Nr.01/17/52 līdzdarboties Konsultatīvās padomes darbā, kurā lūgts sniegt piekrišanu iesaistīties Konsultatīvās padomes darbā;
- 3) es savu piekrišanu līdzdarboties Konsultatīvās padomes darbā neesmu devis, par ko biju norādījis savās sūdzībās;
- 4) es esmu piedalījies 2015.gada 29.septembra Konsultatīvās padomes sēdē.

1. Lietā ir strīds par to, kādā statusā es piedalījos 2015.gada 29.septembra Konsultatīvās padomes sēdē. No tā arī izriet, vai es esmu pārkāpis likuma “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7. panta trešajā daļā noteiktos valsts amatpersonas speciālos amatu savienošanas ierobežojumus un LAPK 166.³⁰ pantā noteikto.

Taču atkārtoti uzsveru, ka nepiekrītu un uzskatu par nepareizu KNAB priekšnieka lēmumā norādīto formulējumu, ka lietā pastāv strīds par to, vai es, kā tiesībsargs, vienlaikus

pildot VSIA "Latvijas Vēstnesis" žurnāla "Jurista Vārds" konsultatīvās padomes locekļa amatu, esmu pārkāpis likuma "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta trešajā daļā noteiktos valsts amatpersonas speciālos amatu savienošanas ierobežojumus.

Lietā ir strīds par to, vai es kā tiesībsargs, piedaloties Konsultatīvās padomes 2015.gada 29.septembra sēdē, vispār esmu ieņēmis attiecīgās padomes locekļa amatu.

LAPK 243.panta pirmā daļa nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Savukārt LAPK 244.pants paredz, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Uzskatu, ka tiesa ir pārkāpusi LAPK 243.panta pirmo daļu un LAPK 244.pantu, jo pēc būtības nav izvērtējusi manu argumentu, ka 2015.gada 29.septembra Konsultatīvās padomes sēdē es neesmu piedalījies kā padomes loceklis, bet tikai kā Latvijas Republikas tiesībsargs.

Tiesas nav ņēmusi vērā un vērtējusi, ka, pirmkārt, es VSIA "Latvijas Vēstnesis" 2015.gada 3.jūlija aicinājumā Nr. 01/17/52 tiku aicināts kā Latvijas Republikas tiesībsargs līdzdarboties Konsultatīvajā padomē, sniedzot piekrišanu iesaistīties Konsultatīvās padomes darbā.

Atbilstoši aicinājuma pielikumā pievienotā Konsultatīvās padomes nolikuma Nr.01-11/101 5.daļas 5.4.punktā noteiktajam - padomes sastāvs tiek atjaunots, ievērojot, t.sk. padomes locekļu izteikto piekrišanu darboties padomē.

Es savu piekrišanu darboties Konsultatīvajā padomē locekļa amatā neesmu devis.

Atbilstoši Konsultatīvās padomes nolikuma Nr.01-11/101 6.daļas 6.4.punktā noteiktajam žurnāla „Jurista Vārds” galvenais redaktors pirms sēdes izsūta padomes locekļiem priekšlikumus par jautājumiem, kurus redakcija ierosina apspriest Konsultatīvās padomes sēdē.

Es šādu priekšlikums pirms 2015.gada 29.septembra Konsultatīvās padomes sēdes saņēmis neesmu.

Savukārt, atbilstoši Konsultatīvās padomes nolikuma Nr.01-11/101 6.daļas 6.9.punktā norādītajam, Konsultatīvās padomes sēdēs līdztekus padomes locekļiem bez balsstiesībām cita starpā nepieciešamības gadījumā piedalās citas uzaicinātās personas.

Ievērojot minēto secināms, ka apstiprinās manās sūdzībās iepriekš vairākkārtīgi norādītais, ka es 2015.gada 29.septembra Konsultatīvās padomes sēdē piedalījos tikai kā Latvijas Republikas tiesībsargs, t.i., kā cita uzaicinātā persona, nevis kā padomes loceklis, ko tiesai, taisot spriedumu vajadzēja vērtēt, bet kas nav ņemts vērā.

Šajā sakarā tiesa vispār ir atstājusi bez ievērības manas sūdzības 3.2.punktā norādīto, ka nevar piekrist, ka Konsultatīvās padomes sēdes 2015.gada 29.septembra protokols Nr.1 ir vienīgais dokuments, kas objektīvi atspoguļo faktiskos apstākļus. Pirmkārt, šis protokols ir VSIA "Latvijas Vēstnesis" iekšējs dokuments, kas nav saskaņots ar mani kā tiesībsargu. Tas atspoguļo tikai un vienīgi to, kā VSIA "Latvijas Vēstnesis" ir uztvēris un atspoguļojis Konsultatīvās padomes sēdes dalībnieku statusu. Šāds dokuments pats par sevi nevar tikt atzīts par objektīvu un patiesu faktisko apstākļu atspoguļojumu. Līdz ar to nevar piekrist arī KNAB priekšnieka lēmumā norādītajam, ka administratīvajā pārkāpuma lietā nav svarīgi konstatēt manu attieksmi².

Tā kā lietā pastāv strīds par to, vai es kā tiesībsargs, piedaloties Konsultatīvās padomes 2015.gada 29.septembra sēdē, vispār esmu ieņēmis attiecīgās padomes locekļa amatu, manai attieksmei un viedoklim ir būtiska un pat izšķiroša nozīme.

² Sk. KNAB priekšnieka lēmuma 2.lp. 12.rindk.

Tas, ka žurnāls „Jurista Vārds” 2015.gada 6.oktobra izdevumā Nr.39 (891) publicējis rakstu ar nosaukumu „Darbu atsāk „Jurista Vārda” konsultatīvā padome” un tekstā minējis, ka „...Tagad padomes darbība ir atjaunota, turklāt paplašināts tajā pārstāvēto amatu loks. Šobrīd JV padomē darbojas: ...Latvijas Republikas tiesībsargs Juris Jansons. [...]” pats par sevi nevar būt pierādījums, jo minētā informācija neatbilst Konsultatīvās padomes nolikuma Nr.01-11/101 5.4., 6.4., 6.9.punktā noteiktajam, kā arī manai faktiskajai rīcībai.

Ievērojot minēto norādu, ka es esmu rīkojies tikai un vienīgi atbilstoši Tiesībsarga likuma 11.un 12.pantā paredzētajām pilnvarām, nepārkāpjot likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7.panta trešo daļu, kā arī LAPK 166.³⁰ pantu.

Tiesa, atstājot bez ievēribas minētos argumentus un tos pamatojošos pierādījumus, ir pārkāpusi LAPK 243.panta pirmo daļu un 244.pantu, kā rezultātā nepareizi piemērojusi likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7.panta trešo daļu, kā arī LAPK 166.³⁰ pantu, kas novedis pie nepareizas lietas izspriešanas. Ja tiesa būtu objektīvi izvērtējusi visus pierādījumus lietā, t.sk. izvērtējot manu sūdzībā norādīto argumentu pamatotību, lieta būtu izbeigta pārkāpuma sastāva neesības dēļ.

2. Tiesa ir nepareizi piemērojusi un iztulkojusi likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 1.panta 1.punktu. Šī norma nosaka, ka amats ir darbs vai dienests noteiktu pilnvaru ietvaros publiskas personas iestādē, sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā, kā arī komercsabiedrībā.

Kā norādīju apelācijas sūdzības 1.punktā, es kā Latvijas Republikas tiesībsargs saskaņā ar Konsultatīvās padomes nolikumu Nr.01-11/101 neesmu izpildījis nosacījumus, lai ieņemtu padomes locekļa amatu, kā rezultātā neesmu nodibinājis ne darbu, ne dienesta attiecības, līdz ar to uz mani nav attiecināms likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 1.panta 1.punkts.

Kaut gan tiesa sprieduma 30.lp.3.rindkopā ir vērtējusi, ka VSIA „Latvijas Vēstnesis” valde un žurnāla „Jurista Vārds” redakcija vienojušies par nepieciešamību redakcionāli precizēt žurnāla „Jurista Vārds” konsultatīvās padomes nolikumu, lai pilnībā novērstu iespēju kļūdaini izprast žurnāla „Jurista Vārds” konsultatīvās padomes locekļu statusu, tomēr, iepazīstoties ar abu nolikumu (vecā un jaunā) saturu, secināms, ka kārtība, kādā tiek atjaunots padomes sastāvs un organizējamās padomes sēdes, t.sk. uzaicināmi uz sēdi padomes locekļi, kā arī citas personas, nav mainījusies.

Tas nozīmē, ka šis tiesas arguments nekādi neietekmē faktisko situāciju un lietas pareizu izspriešanu konkrētajā gadījumā attiecībā pret mani.

3. Iesniedzot sūdzību tiesai, es pamatojos uz LAPK 288.panta pirmajā daļā paredzētajām tiesībām pārsūdzēt KNAB priekšnieka lēmumu.

Šī tiesību norma paredz man no Satversmes 92.panta pirmajā teikumā izrietošas tiesības uz taisnīgu tiesu. Satversmes 92.panta pirmais teikums noteic, ka ikviens var aizstāvēt savas tiesības un likumiskās intereses taisnīgā tiesā.

Satversmes 92.panta pirmajā teikumā minētais jēdziens „taisnīga tiesa” ietver divus aspektus, proti, „taisnīga tiesa” kā neatkarīga tiesu varas institūcija, kas izskata lietu, un „taisnīga tiesa” kā pienācīgs, tiesiskai valstij atbilstošs process, kura ietvaros lieta tiek izskatīta³.

Taisnīga tiesa kā pienācīgs, tiesiskai valstij atbilstošs tiesas process aptver vairākus savstarpēji saistītus elementus, piemēram, tiesības uz pieeju tiesai, pušu līdztiesības principu, tiesības tikt uzklautam, tiesības uz motivētu tiesas nolēmumu, tiesības uz pieņemtā nolēmuma pārsūdzību. Tās ir savstarpēji saistītas tiesības⁴.

³ Sk. Satversmes tiesas 2002. gada 5. marta sprieduma lietā Nr. 2001-10-01 secinājumu daļas 2. punktu un 2012. gada 18. oktobra sprieduma lietā Nr. 2012-02-0106 11.1. punktu.

⁴ Sk. Satversmes tiesas 2008. gada 5. novembra sprieduma lietā Nr. 2008-04-01 8.2. punktu un 2010. gada 17. maija sprieduma lietā Nr. 200993-01 8.3. punktu.

LAPK 289.¹ panta pirmās daļas 4.punkts nosaka, ka persona sūdzībā par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā (..) norāda kādā apjomā lēmumu pārsūdz un kā izpaužas lēmuma nepareizība.

Ar šo tiesību normu man tika nodrošināta iespēja būt uzklusītam, ko es realizēju ar 2016.gada 23.maija sūdzību par KNAB priekšnieka lēmumu, norādot, kā izpaužas KNAB priekšnieka lēmuma nepareizība.

Uzskatu, ka tiesa ir pārkāpusi manas no Satversmes 92.panta izrietošas tiesības būt uzklusītam un saņemt motivētu tiesas nolēmumu.

Lai arī LAPK 289.¹³ panta trešā daļa paredz tiesas tiesības, izskatot sūdzību, pievienoties iestādes nolēmuma motivācijai un izvērstākus argumentus nesniegt, tomēr manā sūdzībā tika minēti virkne būtisku argumentu, kurus nebija vērtējis KNAB priekšnieks. Tiesa, pievienojoties KNAB priekšnieka lēmuma motivācijai, šos arguments vispār atstāja bez ievēribas un nevērtēja.

Piemēram, tiesa vispār nav vērtējusi šīs sūdzības 1.un 2.punktā minētos argumentus un pierādījumus kopsakarā.

Tāpat tiesa atstāja bez ievēribas manas 2016.gada 23.maija sūdzības par KNAB priekšnieka lēmumu 3.punktā norādīto, ka žurnāls "Jurista Vārds" ir viens no instrumentiem, ar kuru tiek īstenota viena no Tieslietu ministrijai kā tieslietu nozares vadošajai valsts iestādei noteiktajām funkcijām - nodrošināt sabiedrības informēšanu un dialogu ar sabiedrību par tiesību politiku, kā arī veicināt sabiedrības tiesiskās domas un apziņas attīstību atbilstoši demokrātiskas valsts principiem⁵. Šī funkcija tiešā veidā saskan ar Tiesībsarga likumā noteikto sabiedrības informēšanas funkciju (sk. Tiesībsarga likuma 11. pantu) un konsultāciju sniegšanas uzdevumu (sk. Tiesībsarga likuma 12. pantu). Ievērojot minēto, žurnāla "Jurista Vārds" konsultatīvās padomes sēdē esmu piedalījies tikai kā Latvijas Republikas tiesībsargs un tikai par jautājumiem, kas attiecas uz cilvēktiesībām un labu pārvaldību ar mērķi sekmēt sabiedrības informētību un izpratni par cilvēktiesībām. Proti, piedaloties Konsultatīvās padomes sēdē, esmu rīkojies tikai un vienīgi likumdevēja dotā mandāta ietvaros.

Tiesa nav vērtējusi arī manus 2016.gada 23.maija sūdzības par KNAB priekšnieka lēmumu 4.punktā norādītos argumentus, ka KNAB priekšnieka vērtējums ir sniegts, *a priori* pieņemot, ka es esmu ieņēmis Konsultatīvajā padomes locekļa amatu, taču, kā jau tika minēts, lietā primāri ir strīds par to, vai es kā tiesībsargs, piedaloties Konsultatīvās padomes 2015.gada 29.septembra sēdē, vispār esmu ieņēmis attiecīgās padomes locekļa amatu. Tā kā Konsultatīvās padomes sēdē esmu piedalījies tikai kā Latvijas Republikas tiesībsargs un tikai likumdevēja dotā mandāta ietvaros, nolūkā sekmēt sabiedrības informētību un izpratni par cilvēktiesībām, sniežot konsultācijas un atzinumus Konsultatīvajai padomei, ar savu rīcību es vispār neesmu apdraudējis likuma "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 2. pantā definēto mērķi, neradot arī nekādu apdraudējumu ne demokrātiskas valsts iekārtas, ne sabiedrības interesēm.

Tiesa konkrētajā gadījumā ar pievienošanu KNAB priekšnieka lēmuma motivācijai, un, nenorādot saprātīgus apsvērumus manu argumentu nepamatotībai, kuri bija par KNAB priekšnieka lēmuma nepareizību, būtībā ir padarījis LAPK 289.¹ panta pirmās daļas 4.punkta prasības par nenozīmīgām. Proti, nesniedzot saprātīgu motivāciju, kāpēc mani argumenti ir nepareizi, LAPK 289.¹ panta pirmās daļas 4.punkta prasība zaudē savu mērķi. Nepārprotami ir konstatējams, ka par maniem argumentiem nav sniedzis apsvērumus KNAB priekšnieks, par to esmu norādījis tiesai, kuras tiešais pienākums, kas izriet no LAPK 7. panta ceturtās daļas un 289.¹² panta otrās daļas, ir arī vērtēt manus apsvērumus. Taču, ja tiesa tos nevērtē un nemotivē, nenorādot, kāpēc tie ir nepareizi, tiesas loma no tiesiskuma kontroles viedokļa tiek nonivelēta.

⁵ "Jurista Vārds" konsultatīvās padomes nolikums (redakcijā, kas bija spēkā līdz 15.02.2016., apstiprināts ar VSIA "Latvijas Vēstnesis" valdes priekšsēdētājas D. Ābeles 18.06.2015. rīkojumu Nr.01-03/33), 1.3.punkts, un Ministru kabineta 2003. gada 29. aprīļa noteikumi Nr.243 Tieslietu ministrijas nolikums, 4.2.⁵ punkts, publicēts: "[Latvijas Vēstnesis](http://www.vestnesis.lv)", 70 (2835), 13.05.2003., pieejams: <http://likumi.lv/doc.php?id=74748>

Ja man kā sūdzības iesniedzējam ir uzlikts pienākums norādīt lēmuma nepareizību un es to norādu, bet tiesa atzīst, ka tai nav pienākuma vismaz saprātīgi motivēt, kāpēc mani kā sūdzības iesniedzēja argumenti nav pareizi, nepārprotami tiek izjaukts tiesību uz taisnīgu tiesu līdzsvars, kas manā ieskatā arī ir noticis konkrētās lietas izspriešanas ietvaros.

Tā kā uzklausišanas pienākuma mērķis ir domāts, lai tiesa, novērtējot manus argumentus, iespējams, mainītu lietas iznākumu, man kā sūdzības iesniedzējam no Satversmes 92.panta ir tiesības saņemt saprātīgu motivāciju par tiem jautājumiem, ko iestāde (KNAB priekšnieks) nav vērtējusi, it īpaši, ja tiesa sūdzību noraida un atstāj lietas iznākumu nemainīgu. Tā kā tiesa to nav darījusi, manas tiesības uz taisnīgu tiesu ir aizskartas, attiecīgi Rīgas rajona tiesa ar šādu rīcību lietas izspriešanu ir padarījusi formālu un netaisnīgu.

Šajā sakarā lūdzu apelācijas instances tiesu atkārtoti pēc būtības izskatīt šo lietu, t.sk., izvērtējot arī manus pirmās instances tiesai iesniegtās 2016.gada 23.maija sūdzības Nr.1-5/114 par KNAB priekšnieka lēmumu 3, 4.un 5.punktā minētos argumentus.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz LAPK 288.panta pirmo un otro daļu, 289.¹pantu, 289.¹²panta otrās daļas 2.punktu, 289.¹⁷ panta pirmo un trešo daļu, 289.¹⁸ panta pirmo daļu, 289.²⁰ panta pirmo un ceturto daļu, 289.²¹ panta piekto daļu un 289.²² pantu,

lūdzu:

- 1) pieņemt lēmumu par apelācijas tiesvedības ierosināšanu;
- 2) atzīt Rīgas rajona tiesas 2016.gada 22.septembra spriedumu par nepamatotu un atcelt KNAB priekšnieka 2016.gada 6.maija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/74;
- 3) izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu Nr.870/1-24/74.

Pielikumā: apelācijas sūdzības noraksts 1 eks.

Apelācijas sūdzība sastādīta Rīgā, 2016.gada 3.oktobrī

Latvijas Republikas
tiesībsargs

Juris Jansons